

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Quid sit liberior judisdictio in dicta Decretali. Explicatum jus seculare, quod Regi & Summo Pontifici in Magalonensem Ecclesiam competebat. Quæ regum liberalitate diata, & specialiter urbe ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

dimisisse quidem Ingeburgem Danorum Regis filiam, sed nuptias cum ea initas, pre-textu affinitatis ab Archiepiscopo Remensi sedis apostolicæ Legato dissolutas fuisse, statimque Regem publicè duxisse Mariam Ducis Merantæ seu mavis Moraviæ filiam, è qua liberos suscepit. Rescissam quidem fuisse à sede apostolica Remensis Archiepiscopi sententiam, quia prolata fuerat ordine judiciorum non servato, adactumque regem ut Ingeburgem ad se revocaret; sed tamen post restitutionem uxoris, permissum illi fuisse ut coram iudicibus datis priorum nuptiarum inutilitatem ex affinitate Ingeburgis petitam prosequeretur. Itaque dubium esse liberorum è Maria prognatorum statum & conditionem, quæ ex eventu litis pendeat. Quæ omnia à causa Vuillelmi ab-sunt, qui nullum nuptiarum cum priore uxore impedimentum præterendat, quique suo arbitrato eam domo expulerit, aliamque superduxerit. Hæc pertinent ad causarum differentiam. Quod personas respicit, ita se habet. Regis Francorum majestatem expendit Innocentius: qui cum à nemine in temporalibus pendeat, potuit se jurisdictioni Romani Pontificis sine ul-lus offensioe subijcere; quemadmodum ad impetrandam restitutionem natalium pro liberis se utrique subiecit. Quamvis, ut fateretur Innocentius, ex plurimorum sen-tentia potuisset Philippus veniam natalium liberis suis, non quidem jure patriæ pote-statis, sed jure regio tribuere. Vuillelmum verò ab aliis pendere, quibus injuria fieret, si absque eorum consensu Innocentio se subijceret; nec Vuillelmo comperere jus natalium vitium remittendi. Quare non admittendam esse illius petitionem conclu-dit, donec & culpa levior, & jurisdictio libe-rior ostendatur. Vnde patet nihil sibi in tem-poralibus regni vindicaturum Innocen-tium, si prorogatio jurisdictionis seu po-tiùs spontanea Philippi Regis subiectio abesset. *Insuper, inquit, cum Rex ipse supe-riorem in temporalibus minimè recognoscat, sine juris alterius lesione in eo se jurisdictioni nostre subijcere potuit & subiecit.*

II. Quinimo à venia natalium Guillelmo concedenda Innocentius cessat, donec liberiori jurisdictione fruatur, id est, do-nec Regis assensus hoc patiat. Eum enim esse verborum illorum sensum mox pate-bit, cum jus seculare, quod Ecclesiæ Ro-manæ in Magalonensem competeat, ex-plicuero. Narbonensi provinciâ in novem episcopatus totidemque Comitatus à Go-this post deletum à Clodoveo regnum Tolosanum distributâ, eadem dispositio

sub Francorum Regibus viguit, qui Septi-maniam à Sarracenis vi armorum receperant. Pietas verò Regum cladem & valla-tionem Ecclesiis à perfida gente illatam re-sarcire cupientium, plurimis patrimonij publici juribus, quos *Fiscos* ea tempestate vocabant, episcopales reditus auxit, hinc Comitatus Narbonensis partem Ecclesiæ ejusdem civitatis, hinc Mimateni solidum ferè Comitatum Gabalitanum, aliisque, prout res ferebat, tribuendo. Hujus bene-ficij particeps fuit episcopatus Magalonen-sis, quem villis quamplurimis Reges nostri liberaliter ditaverunt; ea lege, quæ his concessionibus innata erat, ut Episcopus hominio, sacramento, & obsequio per Re-ges ea patrimonialia obtineret. Reliquos Co-mitatus Magalonenfis, inclinante secunda Regum nostrorum dynastia, eodem fato quo ceteri Galliarum Comitatus heredita-rio jure Comitibus cecit: qui, ne aliqua in-juria Ecclesiæ Magalonenfi fieret, Comi-tum Melgorensium nomen, non autem Magalonenfium, sumserunt. Inter cetera verò patrimonialia quæ donatione Regum in Episcopos Magalonenfes translata sunt, vicus Montispessuli recensetur in privilegio Ludovici VII. quo villarum à Regibus concessarum possessionem Ecclesiæ illi con-firmat. quod transcriptum est in altero pri-veligio à Philippo Augusto indulto anno MCCVII. Hæc sunt autem rescripti ver-ba: *Montispessulum cum omnibus adjacentiis suis, Feudum Domini Montispessuli, Montem-pessulum utique cum parochia sua, & Castrum de Palude cum toto territorio suo.* Quare in ta-bulis hominij quod Petrus Episcopus Ma-galonenfis juxta morem decessorum suo-rum præstitit anno M C C L V. Antonino Militi Seneschallo Bellicadri & Nemausi & Guidoni Fulcodij à Ludovico IX. Rege Francorum delegatis, difertis verbis ex-pressum est Montispessuli Feudum, cum distinctione quæ rem totam explicat: *Par-tem ville que dicitur Montspessulanctus, cum pertinentiis intra & extra muros, quam tenemus in dominio & ad manum nostram à Domino Re-ge, & residuum dictæ ville, & Castrum de Pa-lude, quod vulgò dicitur Latas, quod tenet à nobis in feudum vir illustris Rex Aragonum, Dominus Montispessuli, & antecessores ejus à nostris antecessoribus.* Tunc scilicet Iacobus Rex Aragonum hereditate Mariæ matris ad se transmissam proprietatem illius urbis obtinebat; cujus causâ fidem & hominum præstiterat Joanni de Montelauro Episco-po Magalonenfi anno M C C X X V I.

III. Quod attinet ad Comites Melgo-rensens, observandum est Comitatum duplici

H ij

Causa Innoc. III. siganda in Phi-lippo.

Vide lib. VIII. cap. XIX. §. 21.

In veteri Regesto Curie Francie MS. quod erat Parisiæ in Camera Computorum

Guido Fulcodij, postea Clemens IV.

In eodem Regesto Curie.

Hist. Bencarni l. 8. c. 3.

Vide Hist. Re-nardi l. 8. c. 1. & ubi hanc divi-sionem explicat.